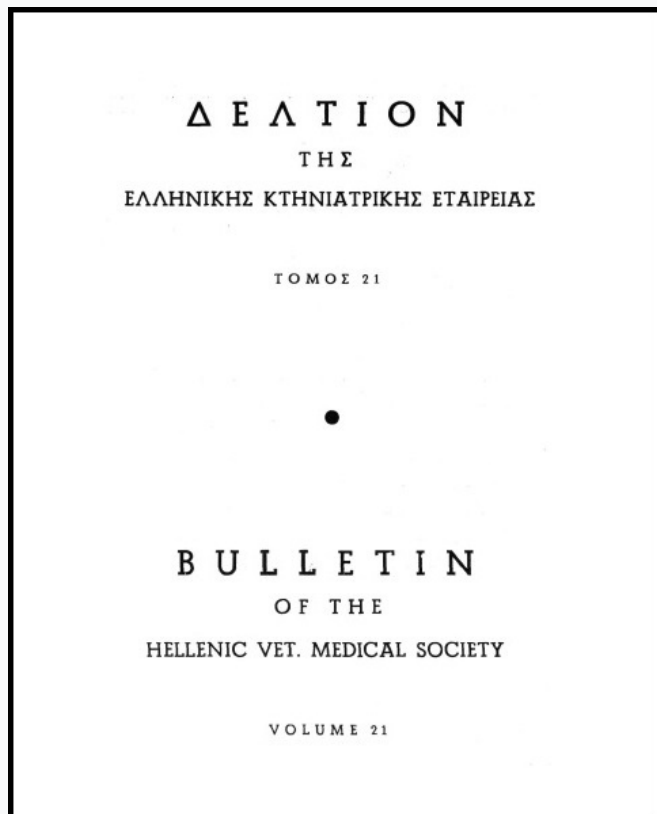

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 21, No 2 (1970)

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΕΛΥΦΟΥΣ ΤΩΝ ΩΩΝ

Λ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Μ. ΔΙΑΛΙΟΥ

doi: [10.12681/jhvms.20014](https://doi.org/10.12681/jhvms.20014)

Copyright © 2019, Λ.ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Μ.ΔΙΑΛΙΟΥ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Λ., & ΔΙΑΛΙΟΥ Μ. (1970). ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΕΛΥΦΟΥΣ ΤΩΝ ΩΩΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 21(2), 92–108. <https://doi.org/10.12681/jhvms.20014>

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΕΛΥΦΟΥΣ ΤΩΝ ΩΩΝ

Υπό

Α. Εύσταθίου *

και

Μ. Διάλιου **

Κτηνιάτρου—Ζωοτέχνου

Γεωπόνου—Ζωοτέχνου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η στερεότητα του κελύφους ενέχει μεγάλην σημασίαν εις τὸν καθορισμὸν τῆς ποιότητος καὶ ἐμπορικότητος τῶν ὠδῶν.

Ποῖα εἶναι ἡ κατάστασις τῆς ἐγχωρίας παραγωγῆς ὠδῶν ἀπὸ ἀπόψεως κελύφους, ποῖαι αἱ ἀπώλειαι ἐκ τῆς λεπτότητος τούτου καὶ ποῖα τὰ πιθανὰ αἷτια, εἶναι μία σειρὰ ἐρωτημάτων, εἰς ἃ προτιθέμεθα νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, ὅσον μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν αἱ γνώσεις μας καὶ ἡ ἐργαστηριακὴ ἐρευνα ἐπὶ τοῦ θέματος, τὴν ὁποίαν ἀναλάβαμεν, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη εἰς τὸ Ἐργαστήριον Φυσιοπαθολογίας Ἀναπαραγωγῆς Ζῶων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐνώσεως Πτηνοτροφικῶν Συνεταιρισμῶν Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ὁποίας κ. Νικ. Στασινόπουλον, ἀπευθύνομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας.

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΩΛΕΙΩΝ

Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ζημιῶν ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει δύο δειγματοληπτικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τεθραυσμένων (ἢ μετὰ ρωγμῶν) ὠδῶν εἰς τὸ Ὁοσκοπικὸν Κέντρον τῆς Λαχαναγορᾶς Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἐπὶ προσωπικῶν παρατηρήσεων εἰς Πτηνοτροφεῖα περιοχῆς Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Κορινθίας.

1) Κατὰ τὸ 1968 ὁ ἔλεγχος τῶν ὠδῶν τῶν εἰσκομιζομένων εἰς τὸ Ὁοσκοπ. Κέντρον κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον—Ὀκτώβριον (Πίναξ I), κατόπιν τῆς ὠοσκοπίσεως τούτων, ἔδωσεν ποσοστὰ τεθραυσμένων καὶ ραγισμένων ὠδῶν, κυμαινόμενα ἀπὸ 3,82—4,91 %.

Δελτ. Ἑλλ. Κτην. Ἐτ., 1970, Τ. 21., τ. 2.

Ἀνεκοινώθη εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς Ε.Κ.Ε. τῆς 29-5-1970.

* Προϊστάμενος Ἐργαστ. Φυσιοπ. Ἀναπαρ. Ζῶων Ὑπ. Γεωργίας.

** Τεχνικὸς Σύμβουλος Ἐν. Πτηνοτρ. Συνεταιρ. Ἑλλάδος.

2) Κατὰ τὸ 1969 ἔλαβεν χώρα συστηματικώτερα δειγματοληπτικὴ ἔρευνα ἀπὸ μῆνα Μάρτιον—Ὀκτώβριον (Πίναξ I). Τὸ ποσοστὸν, λόγῳ τοῦ λεπτοῦ κελύφους, τεθραυσμένων (ἢ μετὰ ρωγμῶν) ὠν, ἐκυμαίνεται ἀπὸ 4,20—5,26%, μὲ τὸ ὑψηλότερον ποσοστὸν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐνδείξεων ἐκινήθημεν πρὸς πλεῖστα Πτηνοτροφεῖα, ἵνα διαπιστώσωμεν τὸ ποσοστὸν ἀπωλειῶν ἀπὸ τῆς παραγωγῆς τῶν ὠν μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὸ Ὡσσκ. Κέντρον ἢ τὴν κατανάλωσιν. Δυστυχῶς ἐπ' αὐτοῦ δὲν τηροῦνται ἀκριβῆ στοιχεῖα ὑπὸ τῶν

ΠΙΝΑΞ I.—Ποσοστὸν ραγισμένων καὶ τεθραυσμένων ὠν εἰς τὸ Ὡσσκοπικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν.

ΜΗΝΕΣ	Ἐπὶ ἐξετασθέντων		Ποσοστὸν % τεθραυσμένων καὶ ραγ. ὠν	
	1968	1969		
ΜΑΡΤΙΟΣ		571.430		4,70
ΑΠΡΙΛΙΟΣ		630.018		4,55
ΜΑΪΟΣ		655.602		4,90
ΙΟΥΝΙΟΣ		674.971		5,05
ΙΟΥΛΙΟΣ	4.144.752	665.021	4,91	5,26
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	3.919.578	621.833	4,57	5,25
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	3.630.216	650.154	4,27	5,22
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	3.815.300	720.238	3,82	4,20

πτηνοτρόφων. Ἦδυνήθημεν ὅμως ἐκ προσωπικῶν παρατηρήσεων καὶ τῆς συλλογῆς στοιχείων νὰ προσδιορίσωμεν τὸ μέγεθος τοῦ ποσοστοῦ τεθραυσμένων, μετὰ ρωγμῶν ἢ ἄνευ κελύφους ὠν, τὸ ὁποῖον κατὰ προσέγγυσιν κυμαίνεται ἀπὸ 5—10 %.

Ἦτοι, τὰ ὠὰ ἀπὸ τῆς παραγωγῆς των μέχρι νὰ φθάσουν εἰς τὴν κατανάλωσιν, μετερχόμενα τὰ στάδια ὠοτοκίας—συλλογῆς—διακινήσεως—ὠοσκοπήσεως—διανομῆς—καταναλώσεως, ὑπόκεινται εἰς ἀπωλείας συνολικῶς καὶ κατὰ προσέγγυσιν ἀνερχομένης εἰς 10—15%, κυριωτέρα αἰτία τῶν ὁποίων εἶναι ἡ κακὴ ποιότης τοῦ κελύφους.

Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν ποσοστῶν αἱ συνολικαὶ ζημίαι ἐφ' ὅλης τῆς ἐγχωρίας συστηματικῆς ὠοπαραγωγῆς δὲν ἀφίστανται τῶν 1.100.000.000 × 10% ἕως 15% = 110.000.000 ἕως 165.000.000 ὠὰ × 1 δρχ. = 110-165 ἑκατ. δραχμῶν ἐτησίως.

Εἰς τὰς Η.Π.Α. αἱ ἀνωτέρω ζημίαι ὑπελογίσθησαν μεταξύ 30—40 ἑκατ. δολλαρίων, εἰς Δ. Γερμανίαν 30 ἑκατ. μάρκα, εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν διεπιστώθη ποσοστὸν τελείως λεπτοῦ κελύφους 5—13%, εἰς δὲ τὰς ἐγκλοβισμένας ὠτότοκους ποσοστὰ ἀκόμη ὑψηλότερα (7).

Κατὰ τὸν Petersen αἱ ἀπώλειαι τῶν ὠδῶν ἐκ θαυύσεως τοῦ κελύφους, συνεπεία τοῦ λεπτοῦ πάχους αὐτοῦ, ὑπολογίζονται, διὰ τὰς Η.Π.Α. μόνον, εἰς 5—7% τῆς ὠπααραγωγῆς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω σημαντικῶν ἀπωλειῶν καὶ δεδομένου ὅτι, ὅταν τὸ ποσοστὸν ἀπωλείας ὑπερβαίνει τὸ 2—3% ἐπὶ τῆς ὠπααραγωγῆς, δέον νὰ θεωρῆται τοῦτο ὡς σῆμα κινδύνου ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἀνελάβαμεν τὴν διερεύνησιν τοῦ ὅλου προβλήματος.

ΗΜΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΣ

Αἱ μέθοδοι αἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς στερεότητος τοῦ κελύφους εἶναι :

1.—Ἡ μέτρησις τοῦ **εἰδικοῦ βάρους ἐκάστου ὠοῦ** (ἡ ἔρευνα ἔλαβεν χώραν ἐπὶ ὠδῶν φρέσκων μὲ μικρὸν ἀεροθάλαμον). Ἡ μέτρησις αὕτη εὐρίσκεται εἰς στενὴν σχέσιν μὲ τὸ βάρος καὶ τὴν πυκνότητα τοῦ κελύφους, τυγχάνει δὲ ἀπλῆ καὶ ἀκριβῆς. Πρὸς τοῦτοις παρασκευάζοντο διαλύσεις ἐκ Χλωριούχου Νατρίου διαφόρου πυκνότητος, εἰδικοῦ βάρους 1070, 1065, 1060, 1055, 1050 mg καὶ ἐξετάζετο εἰς ποίαν διάλυσιν ἕκαστον ὠδὸν ἐπέπλεε ἀκόμη (5).

2.—Ἡ μέτρησις τοῦ **πάχους τοῦ κελύφους**, τῇ βοηθείᾳ ἐνὸς παχυμέτρου, ἀκριβείας 1/100 τοῦ χιλιοστοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐσωτερικῆς μεμβράνης. Εἰς ἕκαστον ὠδὸν ἐγένοντο τέσσαραις μετρήσεις σταυροειδῶς καὶ ἐλαμβάνετο ὁ μέσος ὅρος.

3.—Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ **βάρους τοῦ ξηροῦ κελύφους** ἐνὸς ἐκάστου ὠοῦ μετὰ τὴν καθαριότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπικολλημένης μεμβράνης. Πρὸ τῆς ζυγίσεως ἐτίθετο εἰς ξηροκλίβανον ἐπὶ 24 ὥρας εἰς 105° C.

4.—Ὁ προσδιορισμὸς τῆς **τέφρας τοῦ κελύφους** τῇ βοηθείᾳ ἡλεκτρικοῦ φούρνου εἰς 580° C ἐπὶ 24 ὥρας καὶ συναρτῆσει αὐτοῦ, δι' ἀφαιρέσεως, ὁ προσδιορισμὸς τῆς **ὀργανικῆς οὐσίας τοῦ κελύφους**.

5.—Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ **ἀσβεστίου τοῦ κελύφους** διὰ χημικῆς μεθόδου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὴν ὑδροχλωρικὴν διάλυσιν τῆς τέφρας, καθιζάνει τὸ Ca, εἰς pH 5,8 ὑπὸ μορφὴν ὀξαλικοῦ Ca, διὰ μέσου ὀξαλικοῦ ἀμμωνίου. Τὸ Ca σταθεροποιεῖται ἀκολούθως διὰ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς ὀξαλικῆς ρίζης διὰ H₂SO₄ καὶ τιτλοποιεῖται διὰ KMnO₄ N/10.

6.—Ο ὑπολογισμὸς τοῦ ποσοστοῦ ἀσβεστίου ἐπὶ τοῦ ξηροῦ κελύφους.

$$7.—\text{Ο ὑπολογισμὸς τῆς σχέσεως } \frac{\text{Βαρ. Ξηρ. Κελ.}}{\text{Βαρ. ὡοῦ}} \times 100$$

$$8.—\text{Ο ὑπολογισμὸς τῆς σχέσεως } \frac{\text{Τεφ. Κελ.}}{\text{Βαρ. Ξηρ. Κελ.}} \times 100$$

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τ' ἀποτελέσματα τῶν ἀνωτέρω προσδιορισμῶν συνοψίζονται εἰς τὸν Πίνακα II, ἔνθα μετεφέρθησαν οἱ μέσοι ὅροι τῶν μετρήσεων τῶν ἐξετασθέντων ὧν κατὰ μῆνα.

Συνολικῶς ἐξητάσθησαν 378 ὡὰ ἄνευ ρωγμῶν καὶ 407 μετὰ ρωγμῶν.

Τὸ εἰδικὸν βάρος (EB) ἐκυμάνθη μεταξὺ 1050—1070. Τοῦτο εἶναι λίαν χαμηλότερον τοῦ διεθνῶς ἀναφερομένου συχνότερον E.B. 1070—1080. Κατὰ τοὺς ξένους ἐρευνητάς, ἐὰν τὸ βάρος τοῦ κελύφους εἶναι 10% τοῦ ὅλου βάρους τοῦ ὡοῦ, τότε τὸ E.B. τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὡοῦ εἶναι 1080, ἐὰν τὸ ὧν ἔχει E.B. κατώτερον τοῦ 1070, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ βάρος τοῦ κελύφους δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὸν καὶ ἡ ἀντοχὴ τοῦ ἀναλόγως μειωμένη (5).

Κατὰ τὰς ἰδικὰς μας μετρήσεις τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὧν εὐρέθη ἔχον E.B. κάτωθι τοῦ 1060 καὶ συγκεκριμένως 59% διὰ τὰ ἄνευ ρωγμῶν καὶ 86% διὰ τὰ μετὰ ρωγμῶν. Αἱ τιμαὶ αὗται εἶναι σαφῶς κατώτεραι τῶν διεθνῶν Standards καὶ προδικάζουν τὴν ποιότητα τοῦ κελύφους τῶν ὧν μας.

Τὸ μέσον πάχος τοῦ κελύφους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος εὐρέθη, διὰ τὰ ἄνευ ρωγμῶν ὡὰ 0,348 mm, ἐναντι 0,335 mm διὰ τὰ μετὰ ρωγμῶν. Προέκυψε ἐπίσης ἡ ἐνδειξις ὅτι τὸ πάχος τοῦ κελύφους τῶν ὧν εἶναι χαμηλότερον κατὰ τοὺς θερμοὺς μῆνας.

Ὁ μέσος ὅρος τοῦ βάρους ξηροῦ κελύφους εὐρέθη 5,23 g διὰ τὰ ἄνευ ρωγμῶν, ἐναντι 4,94 g διὰ τὰ μετὰ ρωγμῶν. Ἡ δὲ τέφρα 5,00 g, ἐναντι 4, 6 g.

Καὶ ἐδῶ ὑφίσταται ἡ ἐνδειξις ὅτι μὲ τὴν ἔλευσιν τῶν θερμῶν μηνῶν τὸ βάρος τοῦ κελύφους καὶ ἡ τέφρα αὐτοῦ ἐλαττοῦνται.

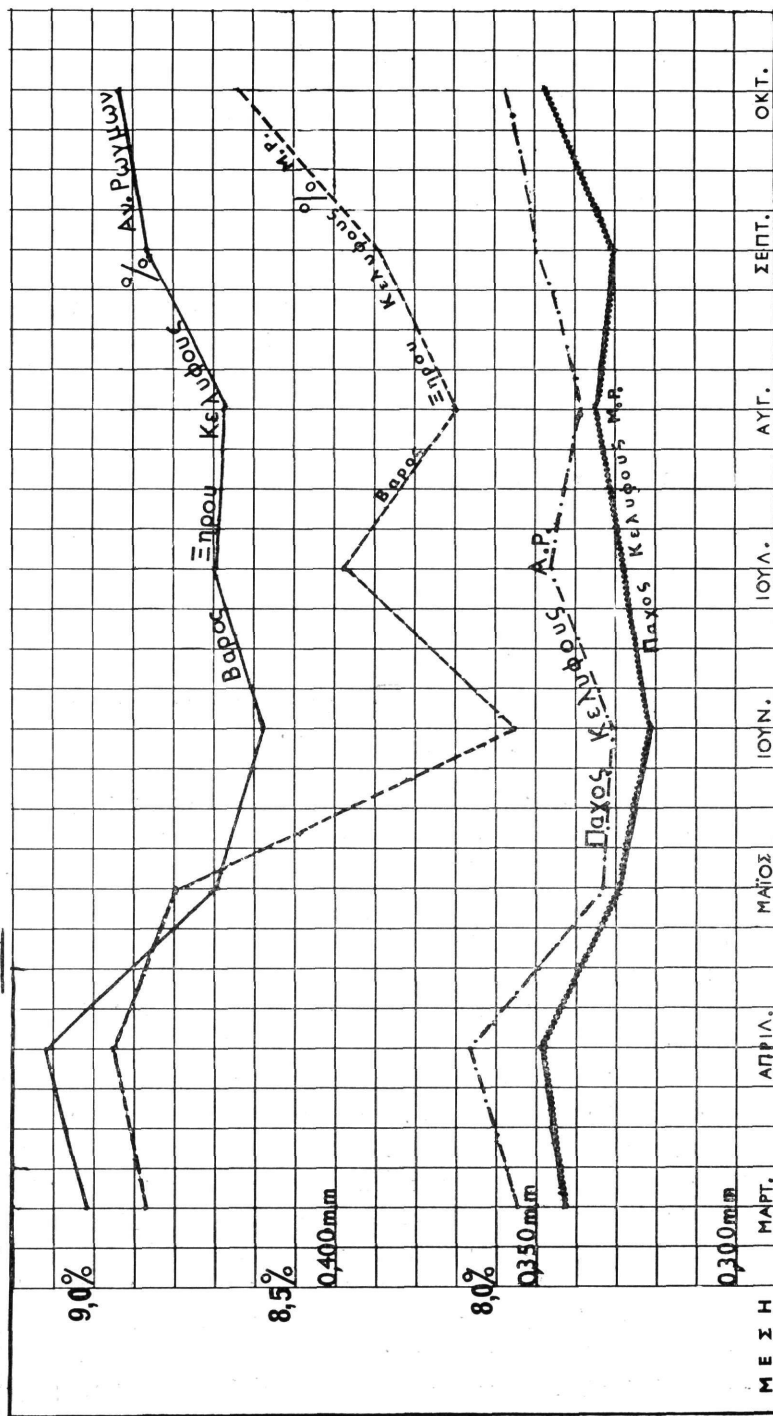
Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ Ca προέκυψεν ὅτι ἕκαστον κέλυφος ἄνευ ρωγμῶν, κατὰ μέσον ὅρον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος, περιεῖχε 2,135 g Ca, ἐναντι 2,008 τῶν ὧν μετὰ ρωγμῶν.

Ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι αἰσθητή, ἐξ ἧς ἀπορρέει καὶ ἡ λεπτότης τοῦ κελύφους, μειωμένης ἀντοχῆς.

Ὁμοίως ἡ περιεκτικότης Ca ἀναγομένη ἐπὶ τοῖς % ξηροῦ κελύφους εὐρέθη 40,86% ἐναντι 40,62%.

ΜΗΝ	* Άνευ ρωγμών		* Αριθμός ·ών Τεμάχ.	Ειδικόν βάρος mg	Μέσον πά- χος καλύ- φους mm	Μέσον πά- χος καλύ- φους mm	Μέσον βά- ρος ξηρού κελύφους g	Τέφρα κελύφους g	* Οργανικά ουσία κε- λύφους g	* Ασθέστιον κελύφους g	* Ασθέστιον % ξηρού κε- λύφους	Βάρος ξηρ. Κε.λ. X 100 βάρος ξη- ρού ξηρού	Τέφρα κε- λύφους/Ba- ρος ξηρ. κε- λύφους
	Μετά ρωγμών	Μετά ρωγμών											
ΜΑΡΤΙΟΣ	* Άνευ ρωγμών	38	3=1070 1=1060 34<1060 3=1960 55<1060	59,30	0,359	5,36	4,98	0,38	2,129	39,72	9,03	92,91	
	ρωγμών											8,87	89,13
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	* Άνευ ρωγμών	49	5=1070 9=1060 35<1060 50<1060	59,20	0,367	5,40	4,98	0,42	2,209	40,90	9,12	92,22	
	Μετά ρωγμών	50		56,70	0,348	5,08	4,69	0,33	2,154	42,40	8,95	91,33	
ΜΑΪΟΣ	* Άνευ ρωγμών	46	5=1070 41<1060 1=1070 1=1060 51<1060	58,10	0,333	5,06	4,87	0,19	2,039	40,38	8,70	96,24	
	Μετά ρωγμών	53		57,50	0,329	5,06	4,87	0,19	2,044	40,39	8,80	96,24	
ΙΟΥΝΙΟΣ	* Άνευ ρωγμών	47	34>1060 13<1060 17>1060 35<1060	60,00	0,331	5,15	4,93	0,22	2,059	39,98	8,58	95,72	
	Μετά ρωγμών	52		59,10	0,321	4,70	4,50	0,20	1,922	40,89	7,95	95,74	
ΙΟΥΛΙΟΣ	* Άνευ ρωγμών	49	12>1060 37<1060 3<1060 47<1060	58,90	0,346	5,12	4,92	0,20	2,276	44,50	8,69	96,06	
	Μετά ρωγμών	50		57,70	0,328	4,85	4,66	0,19	1,961	40,43	8,33	96,08	
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	* Άνευ ρωγμών	50	18>1060 32<1060 5>1060 45<1060	57,50	0,339	4,99	4,95	0,04	1,957	39,53	8,67	99,19	
	Μετά ρωγμών	50		56,60	0,335	4,78	4,58	0,20	1,929	40,35	8,09	93,72	
ΣΕΠΤ/ΒΡΙΟΣ	* Άνευ ρωγμών	50	46>1060 4<1060 21>1060 28<1060	60,20	0,350	5,34	5,13	0,21	2,161	40,52	8,87	96,06	
	Μετά ρωγμών	49		59,70	0,331	4,95	4,72	0,23	1,953	39,55	8,29	95,35	
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	* Άνευ ρωγμών	49	19<1060 30<1060 3>1060 42<1060	60,78	0,358	5,43	5,21	0,22	2,218	40,84	8,93	95,94	
	Μετά ρωγμών	45		58,52	0,348	5,06	4,84	0,22	2,045	40,41	8,69	95,65	
Γεν. Μέσος όρος	* Άνευ ρωγμών	378	226<1060 (59%) 353<1060 (86%)	59,25	0,348	5,23	5,00	0,23	2,135	40,86	8,82	95,54	
	Μετά ρωγμών	407		57,57	0,335	4,94	4,67	0,27	2,008	40,62	8,50	94,15	

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1

ΘΕΡΜ. ΜΕΓΑΡΩΝ : 11,7° C.
 » ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ: 12,2° C.

25,2°
 24,6°

27,3°
 27,5°

26,4°
 26,7°

24,8°
 24,5°

22,1°
 22,8°

14,2°
 15,0°

Τό βάρος ξηροῦ κελύφους ἐπὶ τοῖς % τοῦ συνολικοῦ βάρους ἐκάστου ὡοῦ κατὰ γενικὸν μέσον ὄρον, εὑρέθη διὰ τὰ ἄνευ ρωγμῶν ὡὰ 8,82 %, ἔναντι 8,50 διὰ τὰ μετὰ ρωγμῶν. Ἀμφότεραι αἱ τιμαὶ αὗται εἶναι λίαν χαμηλαί, δεδομένου ὅτι οἱ ξένοι ἐρευνῆται θεωροῦν τὰ ποσοστὰ κάτωθι τῶν 10% (εἰδικὸν βάρος 1080) ὡς ἔνδειξιν κακῆς ποιότητος κελύφους λόγῳ τῆς λεπτότητός του καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐχὶ καλῆς ἐμπορευσιμότητος (5).

Ἐπίσης τὸ ποσοστὸν τῆς τέφρας ἀναγόμενον ἐπὶ τοῖς % τοῦ βάρους ξηροῦ κελύφους εὑρέθη 95,54 %, ἔναντι 94,15%.

Εἰς τὸ διάγραμμα I μετεφέρθησαν εἰς γραφικὴν παράστασιν αἱ τιμαί:

1. Βάρος Ξηροῦ Κελύφους ἄνευ ρωγμῶν % (Β Ξ ΚΑΡ %)

2. » » » μετὰ » » (ΒΕΚΜΡ %)

3. Πάχος Κελύφους ἄνευ ρωγμῶν (ΠΚΑΡ)

4. » » μετὰ » (ΠΚΜΡ)

Αὗται ἀντιπροσωπεύουν τοὺς μέσους ὄρους κατὰ μῆνα. Εἰς τὸ διάγραμμα ἐμφαίνεται ὅτι αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ πίπτουσι βαίνοντες πρὸς τοὺς πλέον θερμοὺς μῆνας Ἰούνιον—Αὔγουστον, τοῦτο δὲ εἶναι περισσότερον αἰσθητὸν διὰ τὸ ΒΕΚΜΡ%.

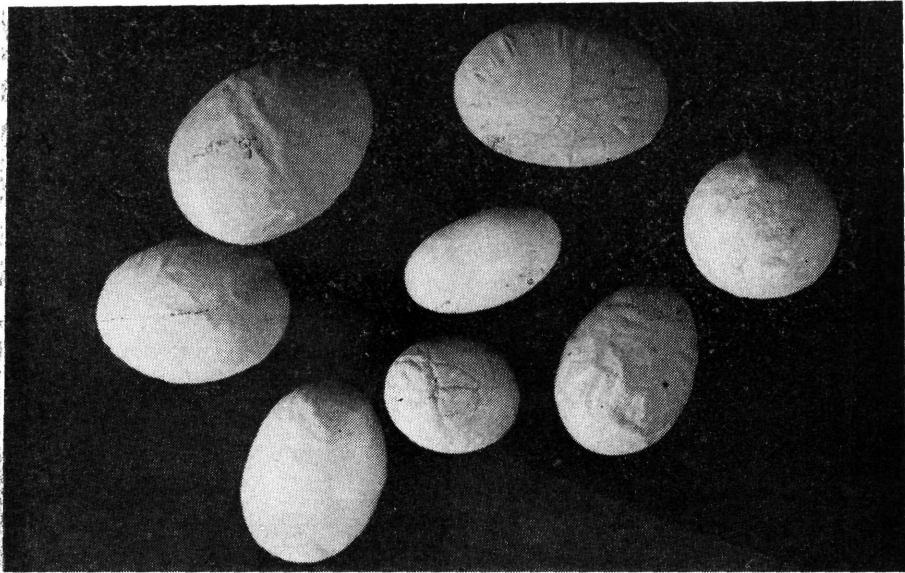
ΠΟΙΑ ΤΑ ΠΙΘΑΝΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΛΕΠΤΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΕΛΥΦΟΥΣ

Συνοψίζομεν κατωτέρω ὅσα εἰς ἡμᾶς εἶναι γνωστὰ ἐκ παρατηρήσεων μας καὶ τῆς ἀναδιφίσεως τῆς διεθνοῦς βιβλιογραφίας:

Κληρονομικὰ αἰτία: Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σχῆμα τῶν παραγομένων ὡδῶν ὑπὸ τινος ὄρνιθος ἐξαρτῶνται, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀπὸ κληρονομικοῦ παράγοντας, τὴν φυλὴν κλπ., ὁμοίως ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ διάμετρος τῶν πόρων τοῦ κελύφους φαίνεται ὅτι ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ιδιοσυστασίαν αὐτῆς ταύτης τῆς ὠοτόκου καὶ τὴν ἡλικίαν. Κατ' ἐπέκτασιν καὶ ἡ στερεότης τοῦ κελύφους, μέχρις ἐνὸς ὀρισμένου σημείου, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κληρονομικότητος καὶ τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν ὠοτοκίας (8). Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τούτου ἀναφερόμενον, ὅτι διὰ τῆς καταλλήλου καὶ συνεχοῦς ἐπιλογῆς τῶν ὠοτῶν ὀρνίθων, ἐπιτυγχάνεται μεγαλύτερον ποσοστὸν κελύφους ἐν σχέσει πρὸς τὸ βάρος τοῦ ὡοῦ (11%) καὶ ὡς ἐκ τούτου καλλιτέρας στερεότητος, ἐνῶ διὰ τῆς ἐπιλογῆς εἰς ἀντίθετον κατεύθυνσιν τὸ ποσοστὸν τοῦ κελύφους εἰς βάρος, ἐν σχέσει πρὸς τὸ βάρος τῶν ὡδῶν, κατέρχεται εἰς 8 % (11).

Παθολογικὰ αἰτία: Τὸ τμήμα τοῦ ὠαγωγοῦ ἐνθα λαμβάνει χώρα ἢ ἐναπόθεσις τοῦ ἀσβεστίου πρὸς σχηματισμὸν τοῦ κελύφους, ἐπηρεάζεται ἰδιαίτερος ἀπὸ τὰς ἀναπνευστικὰς νόσους (ἰδίᾳ τὴν λοιμώδη βρογχίτι-

τιδα), κατὰ τὰς ὁποίας παρατηροῦνται κακώσεις καὶ σχετική λεπτότης τοῦ κελύφους. Εἰς τὴν φωτογραφίαν I, ἣτις ἐλήφθη εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Μεγάρων, φαίνονται εὐκρινῶς αἱ κακώσεις αὐταὶ καὶ ἡ λεπτότης τοῦ κελύφους τῶν ὠδῶν, ἅτινα προέρχονται ἐξ ὀρνίθων πασχουσῶν ἐκ λοιμώδους βρογχίτιδος.

Φωτογρ. 1.—Κακώσεις καὶ λεπτότης κελύφους ὠδῶν.

Ἐπίδρασις τῆς θερμοκρασίας τοῦ περιβάλλοντος ἐπὶ τῆς στερεότητος τοῦ κελύφους: Ἡ ὑπερβολικὴ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος ὡς παρατηροῦμεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κατὰ τὸ θέρος, ὅταν αὕτη ἀνέρχεται πλέον τῶν 23—24°C περίπου, ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τοῦ πάχους τοῦ κελύφους καὶ τῆς στερεότητος τούτου. Ἡ δυσμενὴς αὕτη ἐπίδρασις κορυφουται εἰσέτι εἰς περιπτώσεις Stress λόγῳ ὑψηλῆς θερμοκρασίας, ἀνησυχούντων ἐντόνως τῶν πτηνοτρόφων διὰ τὰς ἀπωλείας λόγῳ τεθραυσμένων ἢ μετὰ ρωγμῶν ὠδῶν. Τοῦτο ἐξ ἄλλου διαφαίνεται καὶ εἰς τὴν ἔρευνά μας, τοῦ Ὁσσκοπικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν προέκυψεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τεθραυσμένων καὶ μετὰ ρωγμῶν ὠδῶν παρουσιάζεται τοὺς μῆνας Μάιον μέχρι Σεπτέμβριον, κατὰ τοὺς ὁποίους, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν Πίνακα II καὶ Διάγραμμα I παρατηρεῖται τὸ μικρότερον πάχος τοῦ κελύφους καὶ τὸ μικρότερον βάρος ξηροῦ κελύφους ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἄλλους μῆνας.

Εἰς τὸ Διάγραμμα I ἀναγράφονται αἱ μέσαι τιμαὶ θερμοκρασιῶν κατὰ μῆνα, ὥστε νὰ εἶναι εὐκόλος ἡ διαπίστωσις τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμοκρασίας ἐπὶ τῶν διαφόρων γενομένων μετρήσεων τῶν ιδιοτήτων τοῦ κελύφους, εἴτινες συνθέτουν τὴν ποιότητα τοῦτου,

Ποῖα ἡ αἰτία τοῦ σχηματισμοῦ λεπτοῦ κελύφους κατὰ τοὺς θερμοὺς μῆνας, δὲν ἔχει ἐξακριβωθῇ ἐντελῶς. Ἀποδίδεται εἰς τὴν σχετικὴν ἀνορεξίαν, ἥτις παρατηρεῖται κατ' αὐτοὺς, μὲ μείωσιν τῆς καταναλισκομένης τροφῆς καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν μειωμένην λήψιν ἄσβεστίου.

Ὑπὸ ἄλλων γίνεται συζήτησις περὶ ὁρμονικῶν ἐπιδράσεων ὡς καὶ τὴν μειωμένην ἀφομοιωτικότητα τοῦ ἄσβεστιοῦ (8).

Ἐπίδρασις τῆς διατροφῆς : Ὡς προανεφέρθημεν ἐκ τῶν γενομένων μετρήσεων, αἴτινες ἔλαβον χώραν εἰς τὸ Ε.Φ.Α.Ζ. ἐπὶ 378 ὥων ἀνερωγῶν, προέκυψεν : μέσον βάρους ὡοῦ 59,25 g, μέσον πάχος κελύφους 0,348 mm, μέσον βάρους ξηροῦ κελύφους 5,23 καὶ ἄσβεστιοῦ 2,135 g.

Διὰ τοῦ συλλογισμοῦ δέ, ὅτι τὸ αἷμα τῆς ὀρνιθος περιέχει 20—30 mg Ca ἀνὰ 100 κυβ. ἐκ., ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον 25 mg καὶ ὅτι ἡ ὀλικὴ ποσότης αἵματος μίας ὀρνιθος, ζῶντος βάρους 1,5—2 kg περίπου, ἀνέρχεται εἰς 100 κυβ. ἐκατ., ταῦτα πρέπει νὰ διέλθουν τοῦλάχιστον 85 φορές διὰ τῶν τοιχωμάτων τοῦ ὡαγωγοῦ, προκειμένου νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπαραίτητος ποσότης ἄσβεστιοῦ εἰς τὰ ἐργαζόμενα διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ κελύφους ὄργανα, ἐντὸς 12—17 ὥρων (6,10).

Ἡ ἀναγκαιοῦσα ποσότης ἄσβεστιοῦ καλύπτεται μόνον ἐκ δύο πηγῶν. Ἐκ τῆς καταναλισκομένης ποσότητος τοῦ σιτηρεσίου καὶ ἐκ τοῦ σκελετοῦ τῆς ὀρνιθος. Ἡ ἔλλειψις ἄσβεστιοῦ εἰς τὰ χορηγούμενα φυράματα ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν μετακίνησιν Ca ἐκ τοῦ σκελετοῦ. Ἐάν ἡ ἔλλειψις αὕτη συνεχισθῇ ἐπ' ἄρκετόν, τότε ἐμφανίζονται εἰδικὰ συμπτώματα, ὡς εἶναι ἡ ὀστεομαλακία, ὁ ραχιτισμὸς καὶ ἡ παραγωγή ὥων λεπτοῦ κελύφους καὶ ἐνίοτε ἄνευ ἐντελῶς τοῦτου, περιπτώσεις λίαν συχναὶ εἰς τὰ πτηνοτροφεῖα μας.

Ἐκαστον ὥων ἀντιπροσωπεύει καθ' ἡμᾶς 2,135 g Ca, αἱ δὲ ἐπὶ πλεόν ἡμερήσiai ἀνάγκαι διὰ συντήρησιν τῆς ὀρνιθος ὑπολογίζονται εἰς 0,1 g, δηλαδὴ κατὰ μίαν συμβατικῶς λαμβανομένην ἀφομοίωσιν τοῦ Ca 50 % (8), αἱ ἡμερήσiai ἀνάγκαι ὀρνιθος τινὸς ἀνέρχονται συνολικῶς εἰς 4,470 g Ca, Οὕτω :

διὰ ποσοστὸν ὡτοκίας 90 % ἀναγκαιοῖ	4,023 g Ca
» » » 80 % »	3,576 g »
» » » 70 % »	3,129 κλπ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναγκαιουσῶν ποσοτήτων Ca, δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν, ἀναγόμεναι εἰς τὴν καταναλισκομένην ποσότητα τροφῆς διὰ

τὴν παραγωγὴν ἐνὸς ὧσ, αἱ ἀπαιτούμεναι περιεκτικότητες τῶν φυραμάτων ὠτοκίας ἀπλῆς διατροφῆς εἰς Ca.

Ὅταν τὸ καταναλισκόμενον ἡμερησίως φύραμα ὑπὸ τινος ὀρνίθου εἶναι 120 g καὶ τὸ ποσοστὸν ὠτοκίας 90 %, ἡ περιεκτικότης αὐτοῦ εἰς Ca θὰ πρέπει νὰ εἶναι 3,35 %. Εἰς περίπτωσιν καταναλώσεως 130g, θὰ πρέπει νὰ εἶναι 3,10 %.

Ὅμοίως διὰ τοῦ αὐτοῦ συλλογισμοῦ, εἰς περίπτωσιν ὠτοκίας 70 % ἀπαιτοῦνται : διὰ 120 g καταναλισκομένου φυράματος ἡμερησίως, περιεκτικότης εἰς Ca 2,6%, διὰ δὲ 130 g καταναλισκομένου φυράματος, περιεκτικότης Ca 2,4 %.

Αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ ἐκπροσωποῦν τὸ ἐλάχιστον τῆς περιεκτικότητος εἰς ἀσβέστιον τῶν φυραμάτων ὠτοκίας διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους :

1ον) Αἱ ἀνωτέρω ἀνάγκαι εἰς Ca ὑπελογίσθησαν μὲ βάσιν τὴν εὐρεθεῖσαν τιμὴν Ca εἰς τὸ κέλυφος τῶν Ἑλληνικῆς παραγωγῆς ὧων, ἅτινα καὶ μειονεκτοῦν ἐφ' ὅσον ὑφίσταται μεγάλο ποσοστὸν τεθραυσμένων ἢ μετὰ ρωγμῶν ὧων.

2) Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀναγκῶν λαμβάνεται ὡς ποσοστὸν ἀφομοιώσεως τοῦ Ca 50% αὐτοῦ.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀναφέρεται συνηθέστερον εἰς τὴν ξένην βιβλιογραφίαν διὰ τὰς ὠτοκόους ὀρνίθας (4), πλὴν ὅμως εἰς τὴν χώραν μας ἐὰν ἐγένετο μέχρι στιγμῆς, ἐξ ὅσον γνωρίζομεν, μέτρησις τῆς ἀφομοιωτικότητος τοῦ Ca ἀσβεστούχων ἀλάτων ἐγχωρίας προελεύσεως, κυρίως τῶν διαφόρων εἰδῶν μαρμαροκόνεως, ἅτινα ἀποτελοῦν τὴν κυριωτέραν πηγὴν Ca εἰς τὰ μίγματα τῆς Ἑλληνικῆς συστηματικῆς πτηνοτροφίας.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ

1.—Διόρθωσις τοῦ σιτηρεσίου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπολογισμῶν, μὲ βάσιν τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα, ἐξάγεται ὅτι τὸ ἐλάχιστον περιεκτικότητος εἰς Ca ἐνὸς φυράματος διὰ ὠτοκίαν 70 % δεόν ὅπως εἶναι ἀνώτερον τοῦ 2,40%.

Συμπληρωματικῶς συνηθίζεται ἡ χορήγησις Ca διὰ τῆς παραθέσεως ἐντὸς τῶν θαλάμων, εἰς διάθεσιν τῶν ὀρνίθων, τριμμάτων μαρμάρου ἢ στρεϊδαλεύρου. Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ δυσχέρειαν εἰς τὰ μεγάλῃς δυναμικότητος ὀρνιθοτροφεῖα καὶ εἰς τὰς ἐγκλωβισμένας ὀρνίθας, ἐνθα ἐφαρμόζεται ἡ αὐτόματος διατροφή (3).

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας, εἶναι δυνατόν ἡ κατανάλωσις Ca νὰ εἶναι ὑπερβολικὴ, ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν εἰς κλωβοὺς ἐκτρεφόμενων ὀρνίθων. Ἐχει δὲ ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ ἀναλογία Ca ἀνωτέρα τοῦ 5%, ὑπό-

λογιζομένου ἐν σχέσει πρὸς τὸ σιτηρέσιον, δυνατόν νὰ προκαλέσῃ μείω-
σιν τῆς μετατρεψιμότητος τῆς τροφῆς (8).

Ὑπὸ τοῦ Πανεπ. τοῦ Idaho προτείνεται ἡ χρῆσις συνθέσεως
διὰ τὴν παραγωγὴν ὠδῶν στερεοῦ κελύφους, μὲ τὰς κάτωθι περιεκτικό-
τητας :

Ὀλικαὶ Πρωτεΐναι	15,65 %	
Ἀσβέστιον (Ca)	2,26 %	(προερχόμενον ἀπὸ φωσφορι-
Φωσφόρος (P)	0,66 %	κὸν διασβέστιον καὶ κρεατάλ.
Παραγωγικὴ ἐνέργεια	2.150 θερμ/kg	πρωτεϊνῶν 50%).
Σχέσις Π. Ἐνεργ./Πρωτεϊνῶν	137 : 1	

Διὰ τῆς προσθήκης ποσότητος στρεϊδαλεύρων (κατὰ τοὺς θερμοὺς
μῆνας, ὅταν ἡ θερμοκρασία ἀνέρχεται ἄνω τῶν 21°C), αὐξάνεται ἡ περι-
εκτικότης εἰς Ca τοῦ φυράματος. Διατηροῦμεν τὴν αὐτὴν περιεκτικό-
τητα εἰς Ὀλ. Πρωτεΐνας καὶ Ἐνέργειαν διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ
τοῦ σογιαλεύρου.

Ὅταν ἡ περιεκτικότης εἰς Ca ἀνέλθῃ εἰς 3,50% βελτιοῦται ἡ στε-
ρεότης τοῦ κελύφους, εἰς περίπτωσιν δὲ λίαν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν τοῦ-
το δέον ὅπως αὐξηθῇ πλέον τοῦ 3,50—5% (3,8).

2.—Χορήγησις βιταμίνης C. Ἐκτὸς τῆς διορθώσεως τοῦ σιτηρε-
σίου γίνονται χορήγησις Βιταμίνης C, 22 mg/kg τροφῆς, εἰς περιπτώσεις
ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν περιβάλλοντος. Ἐκ γενομένων παρατηρήσεων προ-
κύπτει ὅτι αὕτη εὐνοεῖ τὴν στερεότητα τοῦ κελύφους, ὡς ἐχούσης ιδιό-
τητας ἀντιστρέψας, προκαλουμένου ἐκ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας.

Ἡ βιταμίνη C αὐτοσυντίθεται εἰς τὸν ὀργανισμόν τῶν πτηνῶν. Κα-
τὰ τὴν ἐποχὴν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν ὅμως δὲν ἐπαρκεῖ. Ὁ ρόλος της
εἶναι θετικὸς ἐφ' ὅσον τὰ φυράματα περιέχουν ποσοστὸν πρωτεϊνῶν 16%
καὶ Ca τοῦλάχιστον 2,5 % (Rauch καὶ Thornton, ἀναφερόμενοι ὑπὸ So-
ehngen).

3.—Χορήγησις βιταμίνης D3. Ἡ βιταμίνη αὕτη ὑποβοηθεῖ τὴν
ἀπορρόφησιν τῶν ἰόντων Ca ὑπὸ τοῦ βλενογόνου τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆ-
νος καὶ ὡς ἐκ τούτου εὐνοεῖ τὴν ἐναπόθεσιν Ca εἰς τὸ κέλυφος τοῦ
ὠοῦ (12).

4.—Τὰ ἀντιβιοτικά. Ταῦτα εὐνοοῦν τὴν στερεότητα τοῦ κελύφους,
εἰς περιπτώσεις λοιμωδῶν νόσων, διότι δι' αὐτῶν ἀποκαθίσταται ὁ ὡ-
γωγὸς τῶν ὀρνίθων ὡς καὶ ὁ φυσιολογικὸς μεταβολισμὸς τοῦ Ca.

5.—Ἄλατα ἀσβεστίου. Τὰ χρησιμοποιούμενα εἶδη ἀλάτων ἀσβε-
στίου, ὡς ἀναφέραμεν ἀνωτέρω, εἶναι, τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ἡ μαρμα-
ρόκονις καὶ τὸ στρεϊδάλευρον, ὡς πλέον εὐθυνά.

Τὸ θεικὸν ἀσβέστιον (γῦψος) καὶ τὸ γαλακτικὸν ἀσβέστιον, ὡς πη-

γαί ασβεστίου εἰς τὴν διατροφήν τῶν πτηνῶν, ἔχουν μόνον θεωρητικὸν ἐνδιαφέρον (Hurwitz, Bzowka ἀναφ. ὑπὸ Soehngen).

Παλαιότερον (1966) ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ νῦν κ. Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας κ. Ἰ. Καρδάση ἐγένετο εἰς τὸ Ε.Φ.Α. Ζ. χορήγησις γαλακτικοῦ Ca ἐντὸς τοῦ ὕδατος εἰς 17 ὄρνιθας αἰτίνες διεδράφησαν ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ διὰ φυράματος χαμηλῆς περιεκτικότητος εἰς Ca (2—2, 5%). Αἱ ὄρνιθες αὗται παρήγαγον ὡὰ μὲ ἀσθενὲς κέλυσος τῆς τάξεως βάρους ξηροῦ κελύφους μεταξὺ 4,508—5,015 g καὶ τέφρας αὐτοῦ 3,916—4,593 g, μὴ βελτιωμένου διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ γαλακ. Ca, ἐφ' ὅσον δὲν παρετηρήθη αἰσθητὴ αὐξήσις τοῦ βάρους τοῦ κελύφους καὶ τῆς τέφρας αὐτοῦ.

Τὸ ἀνωτέρω πείραμα ἐγένετο ἐπὶ χρονικῆς διαρκείας δύο μηνῶν, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐξευρέσεως τρόπου ἀμέσου ἀντιμετωπίσεως, εἰς περίπτωσιν παραγωγῆς ὡῶν μὲ ἀσθενῆ κελύφη, διὰ τῆς χορηγήσεως διαλυτοῦ Ca εἰς τὸ ὕδωρ.

6.—Ἀξιοποιήσις τῶν ὀστράκων. Εἰς τὸ Ε.Φ.Α.Ζ. γίνεταί εισέτι προσπάθεια ἀξιοποιήσεως τῶν ὀστράκων μυδιῶν (εἶδος *Mitilus*) ἐγχωρίας προελεύσεως, πρὸς παραγωγὴν ὀστρακαλεύρων, ὡς πηγὴ Ca καλῆς ἀφομοιωτικότητος.

Αἱ γενόμεναι χημικαὶ ἀναλύσεις ἔδωσαν τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα, ἐπὶ ὀστρακαλεύρου ξηροῦ (105°C) παρασκευαζομένου ἐν τῷ ἔργαστηρίῳ :

Υγρασία	0,47 %
Ξηρὰ οὐσία	99,53 %
Τέφρα	95,11 %
Ca	38 %
P	0,089 %

Τὸ ἀνωτέρω προϊόν ἐμφανίζει ὅλας τὰς ιδιότητας καλῆς ποιότητος ὀστρακαλεύρου, μαλακοῦ εἰς τὴν ἀφήν, ἄνευ σκληρῶν καὶ αἰχμηρῶν τριμμάτων, ἀλλ' ἀντιθέτως εὐθρύπτου καὶ χαμηλοῦ εἰδικοῦ βάρους. Κατόπιν τούτου θὰ ἡδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν διατροφήν τῶν ὀρνίθων ὡς πηγὴ Ca, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου στρεϊδαλεύρου, ἐφ' ὅσον μάλιστα, ὡς μᾶς διαβεβαίωσεν τὸ Ὠκεανογραφικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀθηνῶν, ὑφίσταται δυνατότης συλλογῆς μεγάλων ποσοτήτων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν.

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ

*Ελαβεν χώραν ἔρευνα ἐπὶ τῆς στερεότητος τοῦ κελύφους τῶν ὡῶν ἐν Ἑλλάδι.

Τ' αποτελέσματα καὶ συμπεράσματα ἐκ ταύτης ἔχουν ὡς κάτωθι :

1.—Τὸ ποσοστὸν τεθραυσμένων ἢ μετὰ ρωγμῶν ὧν τῆς συστηματικῆς πτηνοτροφίας ἀπὸ τῆς παραγωγῆς των μέχρι τὴν κατανάλωσιν, ἀνέρχεται εἰς 10—15 %, ἡ δὲ ἔτησίᾳ ζημία συνεπείᾳ τοῦτου ὑπελογίσθη εἰς 110—165 ἑκατομ. δραχμῶν.

2.—Ἐπὶ τῶν γενομένων μετρήσεων κατὰ μῆνα, ἀπὸ Μάρτιον ἕως Ὀκτώβριον ἐπὶ 378 ὧν ἄνευ ρωγμῶν καὶ ἐπὶ 407 μετὰ ρωγμῶν, προέκυψαν μέσοι ὅροι ἀντιστοίχως ὡς κάτωθι :

	Ἄνευ ρωγμῶν	Μετὰ ρωγμῶν
Ἐξητασθέντα ὠὰ	378	407
Εἰδικὸν βάρος	226 ὠὰ < 1060 (59 %)	353 < 1060 (86 %)
Μέσον βάρος ὧν	59,25 g.	57,87 g.
Μέσον πάχος κελύφους	0,348 m.m.	0,335 m.m.
Μέσον βάρος ξηροῦ κελύφους	5,23 g.	4,94 g.
Τέφρα κελύφους	5,00 g.	4,67 g.
Ἀσβέστιον κελύφους	2,135 g.	2,008 g.
Ca % ξηροῦ κελύφους	40,86 %	40,62 %
Βαρ. ξηρ. κελυφ. $\times 100$	8,82 %	8,50 %
Βαρ. ὠοῦ		
Τέφρα κελυφ. $\times 100$	95,54 %	94,15 %
Βαρ. ξηρ. κελ.		

3.—Αἱ ἀνωτέρω τιμαί, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰδικὸν βάρος, τὸ πάχος καὶ βάρος τοῦ κελύφους, ὡς καὶ τὴν περιεκτικότητά εἰς Ca αὐτοῦ, θεωροῦνται χαμηλαὶ καὶ ἀποτελοῦν αἷτιον τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ κελύφους.

4.—Αἱ τιμαὶ διὰ τὰ μετὰ ρωγμῶν ἐξετασθέντα ὠὰ προέκυψαν χαμηλότεραι.

5.—Αἱ ὑψηλαὶ θερμοκρασίαι περιβάλλοντος κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας παρ' ἡμῖν, ἐπιδροῦν δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ κελύφους.

6.—Βάσει τῆς εὐρεθείσης περιεκτικότητος εἰς Ca τοῦ κελύφους ὑπολογίζονται αἱ ἡμερήσιαι ἀνάγκαι τῶν ὀρνίθων εἰς τὸ στοιχεῖον τοῦτο καὶ κατ' ἀντιστοιχίαν προκαθορίζεται ποία ἡ δέουσα περιεκτικότης αὐτοῦ, εἰς τὰ φυράματα ὀρνίθων ὠοτοκίας ἀπλῆς διατροφῆς, ἵνα παράγονται ὠὰ μὲ στερεὸν κέλυφος.

7.—Προτείνεται ἡ συνέχισις τῆς ἐρεύνης, εἰδικότερον δὲ προγραμματίζεται ἡ μελέτη τῆς προελεύσεως τοῦ Ca ἐκ διαφόρων πηγῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐν χρήσει εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, ὡς τὰ διάφορα εἶδη μαρμαροκόνων, ὀστρακαλεύρων κλπ. πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ βαθμοῦ ἀφομοίωσης τούτων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Couch J. R.** : Poultry Tribune, 1959, Δεκέμβριος (Μετάφρασις Π. Παπαπαναγιώτου, Πτην. Δελτ. 1960, **106—108**).
2. **D. L. G.** : Ist das Futter an schlechter Eischalenqualität Schuld? D. G. W., 1968, **4**, 135.
3. **Harms R. H.** : Feed Age, 1965, **15**, 24.
4. **Hurwitz S. and Bar A.** : Journ. Nutr., 1965, **86**, 433—438.
5. **Johansson, I. Rendel, J. Gravet, H.** : Haustiergenetik und Tierzüchtung, 1966, 252—261.
6. **Mehner A.** : Das Buch vom Huhn. 1968, 88.
7. **N. N.** : Die Eischale und ihre Eigenschaften D.G.W. 1968, **51**, 1003.
8. **Petersen C. F.** : World's Poultry Sc. J., 1965, **2**, 110—138.
9. **Querner H., Tueller R.** : Der Einsatz von Fett im Legehen-
nen-Alleinfutter bei Wahlfütterung von Muschelschrot. Arch. f.
Gfglkd. 1968, **32**, 274—285.
10. **Soehngen F.** : Neue Erkenntnisse zur Calcium und Phosphor-
verwertung beim Huhn. D.G.W. 1968, **3**, 91—93.
11. **Triaca H.** : Bur. Nutr. Anim. Elev., 1960, rap. A., 227.
12. **Vogt H.** : Mineral-und Wirkstoffe im Geflügelfutter. D. G. W.
1968, **11**, 475-478.
13. **Wegner R. M.** : Vitamine und Muschelschalen im Jung-und Le-
gehennen-Alleinfutter. D.G.W. 1968, **12**, 534-535.

S U M M A R Y

Research on the firmness of egg shell.

By **L. Efsthathiou** * and **M. Dialiou** **

A research was carried out on the firmness of egg shell in Greece.

The results and conclusions of this research are as follows :

1.—The percentage of fractured or with fissures eggs of system-
mic poultry breeding from the moment of their production till the
consummation is 10—15% and the annual damage because of these
is estimated to be 110—165 million drachmas (U.S. \$ 35.000—55.000).

2.—378 eggs without fissures and 407 with fissures taken from
March to October have been examined for their specific weight, ave-
rage weight, ash of the shell etc. and after taking an average of the
results the following numbers have been found :

* Laboratory of the Physiopathology of Animal Reproduction. Aghia
Paraskevi. Attiki. Greece.

** Technical advisor of the Union of Poultry Associations of Greece.

	Without fissures	With fissures
Examined eggs	378	407
Specific weight (226 eggs) <1060 (59 %) - (353 eggs) <1060 (86 %)		
Average egg weight	59,25 g	57,87 g
» shell thickness	0,348 mm	0,335 mm
» weight of dried shell	5,23 g	4,94 g
Ash of the shell	5,00 g	4,67 g
Ca of the shell	2,135 g	2,008 g
Ca % of dried shell	40,86 %	40,62 %
$\frac{\text{Weight of dried shell}}{\text{Weight of egg}} \times 100$	8,82 %	8,50 %
$\frac{\text{Ash of egg shell}}{\text{Weight of egg shell}} \times 100$	95,54 %	94,15 %

3. The above numbers especially those concerning the specific weight, the thickness and weight of egg shell as well as the percentage in Ca of the shell are considered low and they are the cause of bad quality of egg shell.

4. These numbers for the eggs with fissures are even lower.

5. The high ambient temperatures during the summer have an adverse effect on the quality of the shell.

6. Taking in account the percentage of Ca found in egg shell the daily requirements of this element are calculated for hens as well as the percentage of Ca to be incorporated in the concentrated food (pellets) in order to have eggs with hard shell.

7. Further studies must be done to determine the degree of assimilation of Ca resulting from different sources (marble, shells).

R É S U M É

Recherche sur la solidité de la coquille d'oeuf

Une recherche a été effectuée sur la solidité de la coquille d'oeuf en Grèce.

Les résultats et conclusions de cette recherche sont donnés ci-dessous :

1.—Le pourcentage d'oeufs cassés ou avec fissures de l'avi-culture systématique du moment de leur production jusqu'à la consommation s'élève à 10—15 % et les dégâts annuels à cause de cela sont estimés à 110—165 millions de drachmes (U.S. \$ 35.000—55.000).

2.—378 oeufs sans fissures et 407 avec fissures pris du mois de

Mars jusqu' à Octobre ont été examinés pour leur poids spécifique, poids moyen, cendres de la coquille etc et les moyennes correspondantes ont été trouvées, comme il est indiqué ci-dessous :

	Sans fissures	Avec fissures
Oeufs examinés	378	407
Poids spécifique (226 oeufs) < 1060 (59 %)	(353 oeufs) < 1060 (86 %)	
Poids moyen d' oeufs	59,25 g	57,87 g
Épaisseur moyenne de la coquille	0,348 mm	0,335 mm
Poids moyen de la coquille dessechée	5,23 g	4,94 g
Cendres de la coquille	5,00 g g	4,67 g
Ca de la coquille	2,135 g	2,008 g
Ca % de la coquille dessechée	40,86 %	40,62 %
Poids de la coquille sèche $\times 100$ Poids de l' oeuf	8,82 %	8,50 %
Cendres de la coquille $\times 100$ Poids de la coquille	95,54 %	94,15 %

3.—Les numéros ci-dessus et particulièrement ceux qui concernent le poids spécifique, l'épaisseur et le poids de la coquille ainsi que le pourcentage de Ca de celle-ci sont considérés comme étant très bas et sont la cause de la mauvaise qualité de la coquille d' oeuf.

4.—Ces numéros pour les oeufs avec fissures sont encore plus bas.

5. Les hautes températures ambiantes pendant les mois d' été ont un effet défavorable sur la qualité de la coquille.

6. Tenant compte du pourcentage de Ca trouvé dans la coquille on calcule les besoins quotidiens de cet élément pour les poules ainsi que le pourcentage de Ca qui doit être incorporé dans les aliments concentrés pour avoir des oeufs avec une coquille dure.

7.—Des recherches ultérieures doivent être effectuées pour déterminer le degré d' assimilation du Ca provenant de différentes sources (marbre, coquillages).

ZUSAMMENFASSUNG

Untersuchung über die Eischalenfestigkeit.

Es wurde in Griechenland eine Untersuchung über die Eischalenfestigkeit durchgeführt. Die Ergebnisse und die Schlussfolgerungen dieser Untersuchung können wie folgt zusammengefasst werden :

1. Der prozentuale Anteil der Brucheier bzw zerbrochenen Eier in

der gesamten Eierproduktion der intensiven Hühnerwirtschaft, vom Nest bis zum Verbrauch, wurde von 10 bis 15 % ausgerechnet. Danach belaufen sich die durch Schäden an der Eischale verursachten Verluste jährlich auf 110—165 Millionen Drachmen.

2. Die in jedem Monat durchgeführten Messungen, vom März bis zum Oktober, auf 378 nicht gebrochenen Eiern und auf 407 Knickeiern, teilweise zerbrochenen Eiern, führten zu folgenden durchschnittl. Ergebnissen :

	Eier mit guter Schale.	Eier mit Knick-bzw Bruchschale.
Untersuchte Eier	378 Stück	407 Stück
Spezif. Gewicht	226 St. (59%) < 1,06	353 St. (86%) < 1,06
Durchschnittl. Eigewicht	59,25 gr.	57,87 gr.
Schalendicke	0,348 m.m.	0,335 m.m.
Trockenschalengewicht	5,23 gr.	4,94 gr.
Aschegewicht d. Schalen	5,00 gr.	4,67 gr.
Ca-Gehalt d. Schalen	2,135 gr.	2,008 gr.
Ca-Anteil an d. gesamten Trockenschalensubstanz	40,86 %	40,62 %
$\frac{\text{Trockenschalengewicht}}{\text{Eigewicht}} \times 100$	8,82 %	8,50 %
$\frac{\text{Aschegewicht d. Schalen}}{\text{Trockenschalengewicht}} \times 100$	95,54 %	94,15 %

3. Die vorliegenden Werte besonders des spez. Gewichtes, der Schalendicke, Schalengewichtes und des Ca-Gehaltes sind offenbar niedrig, so dass sie die Ursache für eine schlechte Eischalenqualität sein können.

4. Die Ergebnisse aus den geprüften mit Knick-bzw Bruchschale Eiern waren noch schlechter.

5. Hohe Umgebungstemperatur während der Sommermonate hat gewiss einen negativen Einfluss auf die Eischalenbildung,

6. Auf Grund des ermittelten Ca-Gehaltes der Eischale, ist der tägliche Ca-Bedarf der Legehennen leicht zu berechnen. In der Folge können auch entsprechend die benötigten Calcium Mengen für Legehennen—Alleinfutter vorbestimmt werden, um eine Verbesserung der Eischalenqualität zu erreichen.

7. Es wird die Fortsetzung der Untersuchung, insbesondere über die Frage nach der Art der in Griechenland zu verfütternden Kalksalze wie feingemahlener Marmor, Muschelschalen u.s.w. vorgeschlagen zur Bestimmung der Ausnutzung ihres Ca-Gehaltes.